

blif, da deels den directe og indirecte Nytte af Jernbanerne og deels Besparselsen paa Dampskibslinierne kan komme tilstede, er det, at jeg ønsker, at Regjeringen vil anstrenge sig for, hvis det er muligt, at faae Banens Fuldbendelse tilveiebragt i en endnu kortere Tid end den, der er givet Udsigt til i Finansloven. Nu er, som sagt, Driften gaaet over til Staten, og i den Henseende er det heldigt, at der er fundet en Mand, som har et saa udmærket Navn paa sig med Hensyn til de Forretninger, han tidligere i Privates Tjeneste har udført ved Jernbanerne; men han vil her have betydelig større Vanskeligheder at kæmpe imod fremfor ligeoverfor de private Jernbaners Formænd, idet der her altid staaer en ganske anden Ansvarlighed bagved ham end bagved den private Entreprises Bestillingsmænd. Derfor er det ogsaa min Mening, at Rigsdagen i dette Stykke maa lade Regjeringen have nogenlunde ubundne Hænder, for at det ikke skal kunne siges, at vi, ved at paalægge den usornødvendige Baand, have hindret den i at tilveiebringe et saa gunstigt Resultat, som den havde paaregnet, da den tilraadede at overtage Banedriften, og jeg for min Part erklærer herved, at det skal være min Bestræbelse i Begyndelsen af denne Drift for Statens Regning at imødekomme Regjeringen paa ethvert Punkt, hvor den kan vise mig, at det er en mercantil forstandig Forholdsregel, der foreslaaes. Nagtet jeg altsaa har været en Modstander af den Lov, som har hidført disse forsøgte Udgifter, er det dog min Dverbeviisning, at Pligten byder, at man nu søger at bringe et saa godt Resultat ud deraf som muligt ved at vise Imødekommen paa de Punkter, som jeg nævnte.

Jeg vil ikke opholde det høie Thing længere; kun en Bemærkning skal jeg endnu tilføje, og det er, at man med Beklagelse seer, at Theatret endnu staaer med de usforandrede Sætter, og den Theatercommission, som blev nedsat ifjor, synes altsaa ikke at have taget sig Sagen for nær, idetmindste har den ikke skaffet os nogen Leilighed til at see, hvad den har udrettet. Jeg har ikke her paa min Plads foresundet nogen som helst Oplysning om, hvad denne Commission har foretaget sig, og

jeg veed altsaa aldeles ikke, hvorledes jeg for mit Vedkommende skal stille mig med Hensyn til denne Sag; den staaer for mig paa samme Standpunkt, som da vi sidst gik fra hverandre. Jeg har foresundet nogle efter min Mening unødvendige Udgifter paa Budgettet, og jeg anseer det for rigtigst at søge dem fjernede, da Balancen ikke er bedre, end den er. Blandt disse skal jeg tillade mig at nævne 5000 Rb. til en saakaldet Kirkecommission. Det er nemlig bekjendt, at vi engang tidligere have haft en Udgift i denne Retning, saavidt jeg erindrer, af samme Størrelse, og der foreligger Resultater af Anvendelsen af disse Midler, som ere tilgængelige for Enhver, og hvoraf man altsaa kan høste alle de Oplysninger, man vil have om denne Sag, saaledes som den dengang stod. Nu kunde man jo sige: Ja, men nu har dette Forhold udviklet sig betydeligt efter den Tid, og man kan vente, at der nu vil komme andre Resultater ud. Der- til vil jeg bemærke: Det forekommer mig, at en opmærksom Sagtager — og jeg antager, at Regjeringen ikke er ganske uopmærksom paa, hvad der foregaaer i Landet — allerede vil kunne vide, hvilket Saar der vil komme fra een Side af dem, der ere interesserede i denne Sag, og fra en anden Side synes det mig ogsaa, at man har seet Resultater gennem de saakaldte Landemodsfager. Fra den egentlig kirkelige Side venter jeg mig en betydelig konservativ Optræden, og fra den anden Side er det bekjendt, hvad der ønskes og ventes, saa at det forekommer mig, at det, da vi engang have givet 5000 Rbdr. ud til dette Diemed, og da der foreligger endel Oplysninger og Resultater af den da stedsundne Undersøgelse, som forresten førte til næsten Ingenting, ikke er værd at gjentage en saadan usornødvendigt Udgift. — Som en anden usornødvendigt Udgift vil jeg nævne, hvad der anvendes til Skytteforeningerne. Det forekommer mig nemlig, at i et Land som vort, hvor ethvert vaabensført Mennecke skal ind i Hæren, er det ikke af nogen virkelig paatrængende Bigtighed at give Bidrag til disse saakaldte Skytteforeninger, idet deres Nytte for Hæren dog vistnok er meget problematisk. Jeg seer deri ikke andet end en Imødekommen fra Regjeringens